

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0631 van 5 november 2013
in de zaak 1213/0061/A/2/0051

In zake:

1. de heer **Ronald VAN LAEREBEKE**
2. mevrouw **Chantal BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat David VRIJMOED
kantoor houdende te 9900 Eeklo, Gentsesteenweg 56
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de nv **ASPIRAVI**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Pieter Jan VERVOORT
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 2 oktober 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 13 augustus 2012 waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het aanleggen van een kabeltracé ter aansluiting van windturbines op het elektriciteitsnet, het aanleggen van tijdelijke op- en afritten (werftoegangen) en wegen en het bouwen van 2 middenspanningscabines.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Eeklo, Expresseweg N49 zn – Hoogstraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 1105C, 959, 960, 961, 962A en afdeling 1, sectie B, nummers 245, 246, 367B, 372B, 389B, 574C, 580A, 581A, 582, 593B, 595D, 595E, 595F, 596C, 640A, 641A, 642B en 649D .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 oktober 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Anneleen DE RUYCK die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Olivier COOPMAN die loco advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Gregory VERHELST die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De nv ASPIRAVI verzoekt met een aangetekende brief van 15 november 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 29 november 2012 de tussenkomende partij, als aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning, toegelaten om in de debatten tussen te komen en vastgesteld dat het verzoek ontvankelijk lijkt. Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Er werd tevens een rechtsgeldige beslissing om in rechte te treden voorgelegd.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 30 maart 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het aanleggen van een kabeltracé ter aansluiting van windturbines op het elektriciteitsnet; het aanleggen van tijdelijke op- en afritten (werftoegangen) en wegen; het bouwen van een middenspanningscabine”*.

De werken staan in functie van 4 reeds vergunde windturbines.

Op 8 augustus 2011 heeft de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend aan de tussenkomende partij voor de bouw van 3 windturbines (WT-02, WT-03 en WT-04) met één middenspanningscabine ten zuiden van de gewestweg N49. Op 2 februari 2012 heeft de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een

bijkomende windturbine met middenspanningscabine en bekabeling (WT-05). Deze vergunningen werden niet aangevochten bij de Raad en zijn dus definitief.

Voor WT-02, WT-03 en WT-04 werd op 13 maart 2012 een milieuvergunning verleend. Op 5 april 2012 heeft de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen een milieuvergunning verleend voor de bijkomende windturbine. Deze milieuvergunningen werden evenmin aangevochten en zijn dus ook definitief.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Eeklo-Aalter', gelegen in agrarisch gebied en reservatiegebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 april 2012 tot en met 29 mei 2012, worden drie bezwaarschriften ingediend, onder meer door de huidige verzoekende partijen.

Slependamme Polders brengt op 26 april 2012 een gunstig advies uit.

De Dienst Lokaal Waterbeheer brengt de verwerende partij op 27 april 2012 op de hoogte dat hij niet bevoegd is om advies te geven over het dossier.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op onbekende datum een gunstig advies uit.

Het agentschap Wegen en Verkeer brengt op 21 mei 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo brengt op 20 juni 2012 een gunstig advies uit voor de aanleg van de tijdelijke toegangswegen en een ongunstig advies voor het bouwen van twee middenspanningscabines.

De verwerende partij beslist op 13 augustus 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Historiek

Op 8/08/2011 verleende het Departement RWO een stedenbouwkundige vergunning voor 3 windturbines ten zuiden van de gewestweg N49.

Op 2/02/2012 verleende het Departement RWO een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van 1 windturbine (als een uitbreiding van de 3 vergunde windturbines).

Beschrijving van de omgeving en de aanvraag

De aanvraag omvat:

- de aanleg van een kabeltracé ter aansluiting van de vergunde windturbines op het openbaar net,*
- de aanleg van tijdelijke op- en afritten vanop de N49 naar WT2, WT3 en WT4,*
- het verbeteren van de bestaande toegangswegen tot WT3 en WT4 vanuit de Zandvleuge,*
- de aanleg van nieuwe permanente toegangswegen tot WT2, WT3 en WT4.*
- het oprichten van 2 middenspanningscabines, voor de aansluiting van WT3 en*

WT4 op het openbaar net, ten noorden van de N49, in de Hoogstraat.

Watertoets

...

Het voorliggende project veroorzaakt mogelijks een significant effect op het watersysteem. Het mogelijk schadelijk effect werd onderzocht door de bevoegde waterbeheerder.

De aanvraag is deels gelegen in overstromingsgevoelig, deels infiltratiegevoelig en matig tot zeer gevoelig voor grondwaterstroming.

Op 26/04/2012 brachten de Slependammpolders gunstig advies uit:

...

Bovendien wordt de nieuwe verharding aangelegd in betonpuit, een halfverharding, zodat het hemelwater dat hier op neerkomt, natuurlijk in de bodem kan infiltreren.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is principieel in strijd met het van kracht zijnde plan, meer bepaald omdat de werken niet in functie staan van een agrarische bedrijvigheid.

In toepassing van art. 4.4.9 VCRO kan afgeweken worden van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen.

In de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11/04/2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, wordt voor de categorie van gebiedsaanduiding 'Landbouw' het plaatsen van windturbines en windturbineparken toegelaten, voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen.

Overwegende dat de beoogde werken kaderen in het operationeel stellen van de 4 vergunde windturbines en het onderhoud ervan.

Dat de tijdelijke toegangswegen tot WT2, WT3 en WT4 worden genomen via de N49. Dat hiervoor een inkokering en inbuizing van de Slependamwatergang vereist is, waarvoor reeds een machtiging werd bekomen van de Deputatie.

Dat de nieuwe en te verbeteren toegangswegen worden aangelegd in een halfverharding, met name geotextiel met daarop een laag betonpuit, zodat het hemelwater dat op deze verhardingen valt, op natuurlijke wijze in de ondergrond kan infiltreren.

Dat de 2 middenspanningscabines, voorzien ten noorden van de N49 in de Hoogstraat, slechts een beperkte grondinname hebben. De cabins worden voorzien van een mosgroene kleur en langs 3 zijden omgeven door een groenscherm, zodat deze zo goed als mogelijk worden ingepast in het landschap.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

In hun verzoekschrift stellen de verzoekende partijen dat zij als aanpalende burens hinder, in het bijzonder wateroverlast, zullen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Zij verwijzen naar hun bezwaarschriften in het kader van het openbaar onderzoek.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen. De verwerende partij werpt op dat de aard en de omvang van de beweerde hinder en nadelen niet voldoende concreet werd omschreven in het verzoekschrift. De verwerende partij wijst er verder op dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk werd voorzien dat geen bijkomende wateroverlast mag worden gecreëerd en dat de toegang tot de aangrenzende percelen moet worden gegarandeerd zodat de bestreden beslissing tegemoet komt aan de bezwaren van de verzoekende partijen.

3.

Ook de tussenkomenende partij betwist het belang van de verzoekende partijen. Zij stelt dat de verzoekende partijen geen bewijs van nabuurschap leveren en dat het loutere nabuurschap hoe dan ook niet volstaat om het rechtens vereiste belang te verschaffen.

De tussenkomenende partij wijst er op dat de windturbines, in functie waarvan de bestreden beslissing staat, definitief vergund zijn en gelegen zijn op meer dan een kilometer van de woning en de loods van de verzoekende partijen. Volgens de tussenkomenende partij is er geen oorzakelijk verband tussen vermeende hinderaspecten die verbonden zijn met de oprichting van de windturbines en de bestreden beslissing.

Verder stelt de tussenkomenende partij dat de bestreden beslissing betrekking heeft op ondergrondse werken, waarvan de verzoekende partijen geen hinder kunnen ondervinden.

In zoverre de verzoekende partijen aanvoeren dat zij hinder zullen ondervinden door de aanleg van de toegangsweg naast hun woning, merkt de tussenkomenende partij op dat de aanleg van deze toegangsweg niet vergunningsplichtig is ingevolge artikel 11.7 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 tot bepaling van de handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is. Volgens de tussenkomenende partij werd de aanleg van deze toegangsweg slechts voor de volledigheid opgenomen in de vergunningsaanvraag, maar was deze dus niet vergunningsplichtig.

4.

In haar wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen dat artikel 4.8.11 VCRO geen voorbehoud maakt voor niet-vergunningsplichtige handelingen.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen wonen te Eeklo in de Zandvleuge 146. Achter hun woning is een loods gelegen die enkel bereikbaar is via een private weg die in verbinding staat met de Zandvleuge. De verzoekende partijen hebben een recht van uitweg over deze private weg.

2.

Nadat reeds de stedenbouwkundige vergunningen zijn verleend voor de oprichting van de windturbines wordt met de bestreden beslissing aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de uitvoering van een aantal technische werken. Deze werken kaderen in het operationeel stellen en het onderhoud van de vier vergunde windturbines: het aanleggen van een (ondergronds) kabeltracé ter aansluiting van de windturbines op het elektriciteitsnet, het aanleggen van tijdelijke op- en afritten (werftoegangen) en wegenis, en het bouwen van een middenspanningscabine.

In de beschrijvende nota bij de aanvraag wordt benadrukt dat de aanleg van de wegenis en verbeteren van de bestaande wegenis *‘enkel ter informatie mee opgenomen (werd)’*. De tussenkomende partij zet uiteen dat voor de aanleg van de strikt noodzakelijke toegangen tot opritten naar installaties van algemeen belang geen stedenbouwkundige vergunning nodig is.

Uit het inplantingsplan (plan WND0592-PER-002-REVA-plan 2 van 9) blijkt dat niet de Zandvleuge zelf als toegangsweg eventueel dient verbeterd of heraangelegd te worden, enkel de private weg lopend naast de loods van de verzoekende partijen. Op de terechtzitting van 1 oktober 2013 deelde de raadsman van de verzoekende partijen mee dat deze weg eigendom zou zijn van de burens en diens aldaar gevestigd bedrijf. Dit lijkt te kloppen met het gegeven dat zij, zoals aangegeven door hun landschaps- en tuinarchitect Cindy VAN CAENEGHEM, over deze toegangsweg een recht van uitweg hebben naar de Zandvleugestraat.

In de beschrijving van de aanvraag wordt met betrekking tot de bereikbaarheid tijdens de exploitatie van WT- 03 het volgende gesteld:

“Voor het bereiken van WT-03 en WT-04 tijdens de exploitatie zal zoveel mogelijk gebruik gemaakt worden van de bestaande wegenis. Deze reiken echter niet tot aan de windturbines, waardoor nieuwe stukken wegenis aangelegd dienen te worden. Deze wegenis omvat het leggen van een geotextiel met daarop een laag betonpuin. Het voordeel van deze semi-verharding is dat deze waterdoorlatend is. Hoewel er voor deze werkzaamheden geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (zie hierboven vermeld BVR), worden deze toch opgenomen ter volledigheid van het aanvraagdossier. De bestaande wegenis zal daar waar nodig worden verbeterd.

...

Tussen WT-03 en Zandvleuge wordt er een weg aangelegd of verbeterd over een lengte van ca 1,2km....

Aspiravi beschikt over de nodige erfdienstbaarheden met de betrokken grondeigenaars”.

3.

Artikel 11.7 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning niet nodig is voor de aanleg van de strikt noodzakelijke toegangen tot en opritten naar installaties van algemeen belang. Het besluit van 16 juli 2010 trad in werking op 1 december 2010.

Ingevolge artikel 2, 4° van het besluit van de Vlaamse regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester, worden beschouwd als handelingen van algemeen belang: *‘openbare elektrische leidingen, met inbegrip van de bijbehorende infrastructuur, zoals transformatorstations, installaties voor de productie van elektriciteit, dienstgebouwen en andere’*.

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt dat de oprichting van windturbines die aangesloten worden op het openbare elektriciteitsnet, handelingen van algemeen belang zijn en dat er geen stedenbouwkundige vergunning nodig is voor de aanleg van de strikt noodzakelijke toegangen tot deze windturbines.

Dit staat ook uitdrukkelijk vermeld in de stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van de eerste drie windturbines, zoals verleend bij de inmiddels definitief geworden beslissing van de verwerende partij van 8 augustus 2011 waarbij ondermeer de oprichting vergund werd van windturbine WT-03.

De verzoekende partijen lijken dit op zich ook niet te betwisten, doch stellen dat mogelijke hinder en nadelen niet afhankelijk zijn van enige vergunningsplicht voor de toegangsweg die langsheen hun woning en loods loopt.

4.

De Raad stelt vast dat de kritiek van de verzoekende partijen uitsluitend gericht is tegen de aanleg of verbetering van de wegenis naast hun perceel (richting WT-03).

Op grond van artikel 11, 5° Procedurebesluit dienen de verzoekende partijen in hun verzoekschrift hun belang te omschrijven.

In het verzoekschrift verwijzen de verzoekende partijen bij de omschrijving van hun belang naar mogelijke wateroverlast die zij kunnen ondervinden door het aanleggen of verbetering van de toegangsweg naast hun perceel. Zij voeren geen hinder of nadelen aan die voortkomen uit het aanleg van het kabeltracé, het bouwen van de middenspanningscabine of de aanleg van de werftoegangen. Ook de middelen in het verzoekschrift hebben voornamelijk betrekking op de aanleg van de wegenis.

Het bezwaarschrift dat de verzoekende partijen hebben ingediend in het kader van het openbaar onderzoek bevat eveneens uitsluitend argumenten met betrekking tot de aanleg van de toegangsweg en de vrees voor wateroverlast wanneer de toegangsweg zal opgehoogd worden.

5.

De omschrijving in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO naar mogelijke hinder of nadelen tengevolge van de aangevraagde stedenbouwkundige handelingen, waarbij zij de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of menen te zullen ondervinden, doet geen afbreuk aan de algemene vereiste dat de verzoekende partijen uit het eventueel gegrond bevinden van de gevorderde vernietiging nog een voordeel moeten kunnen halen.

De verzoekende partijen beperken hun belang tot de toegangsweg die langsheen hun woning en meer bepaald de daarachter gelegen loods loopt. Zij betrekken daarbij hun middelen en de daarin vervatte problematiek van de wateroverlast, het gebrek aan voldoende uitgeruste weg en het gebrek aan voorafgaande gemeenteraadsbeslissing.

Aangezien de verzoekende partijen bij de omschrijving van hun belang uitsluitend verwijzen naar de aanleg van de toegangsweg en de tussenkomende partij ook zonder stedenbouwkundige vergunning zou kunnen overgaan tot de aanleg van deze weg, hebben de verzoekende partijen echter geen belang bij het verzoekschrift aangezien hen dit geen nuttig voordeel kan opleveren.

Sinds de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is en de invoering van artikel 11.7 van dit besluit kan niet meer voorgehouden worden dat de eventuele aanleg of verbetering van een toegangsweg naar een windturbine een met de windturbine zelf complexe stedenbouwkundige handeling uitmaakt.

6.

Uit het dossier blijkt trouwens dat de toegangsweg naast de loods van de verzoekende partijen een bestaande toegangsweg is, die in eigendom niet toebehoort aan de verzoekende partijen maar aan de burens met wie de tussenkomende partij ook de nodige afspraken heeft gemaakt.

Het blijkt op vandaag ook niet dat het gedeelte van de private toegangsweg gelegen langsheen de loods van de verzoekende partijen wel dient 'verbeterd te worden' aangezien het aldaar ter plaatse een verharde weg is, met een breedte van meer dan 4 meter. Volgens de plannen van de tussenkomende partij is er slechts sprake van een 'verbetering' wanneer er geen voldoende breedte of onvolkomen verharding zou zijn.

Ver voorbij de loods van de verzoekende partijen is de toestand anders aangezien deze toegangsweg niet doorloopt tot aan de WT-03 en dus moet doorgetrokken worden.

Het is ook de keuze geweest van de verzoekende partijen om de loods in te planten op een niveau 0 wetende dat de bestaande toegangsweg gelegen is op een hoger niveau en uitgeeft op de Zandvleuge met een niveau + 0,58. De wateroverlast waarvan sprake is dus blijkbaar bestaande overlast. Het een en het ander kan de Raad afleiden uit het door de verzoekende partijen bijgebrachte verslag van landschapsarchitecte Cindy VAN CAENEGHEM.

7.

De exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv ASPIRAVI is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350,00 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100,00 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 5 november 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van
Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS